

haza marad. Szerény ember úgy is tesz, hogy nem tér ki az ünneptetés elől. Mert a szerények beérik az ünneppel s nem akarják magukat ezenfelül még mint szerény emberek is ünnepteltetni. A Knut Hamsun szerénysége tehát hasonlatos ahhoz a spekulációhoz, mely egyszerre két bőrt akar nyuzni egy rókárról. S ezért mondjuk: ha valaki szerénykedik, kérdezd meg bátran, hogy mit akar még azonfelül, amit már megígértél neki.

A GAZDAPÁRTI KÉPVISELŐRŐL sokat hallottunk s minden hír hallatára impozánsabbá lett előttünk az alakja. Egy nehézkesen mozgó magyar parasztnak képzeltek, aki esetlen kezével kövér betűket vet papirosra, czeplédi gazdavisetben jár, hangosakat koppanó csizmákat czipel a lábain, az inge gyolcsból való, a nyakán czérnagomb tartja össze s nyakkötőmentes. Most pedig egy összeférhetlenségi bejelentés kapcsán megtudjuk, hogy a gazdapárti képviselő — könyomatostulajdonos, tehát lapvállalkozó, aki még kövér betűket se vet, mert zsiros szubvenzióiból akkor is megélhet, ha sohasem vesz tollat a kezébe. Kovács Gyula ur tehát ujságíróféle ember, s csak pártállásra nézve gazdapárti. Nem sértő, még csak nem is bántó szándékkal mondjuk, hogy Kovács Gyula ur jobban ért az ujságvállalkozáshoz, mint a gazdasághoz. Harminczkilenczezer korona szubvenziót vasalt ki a koalíciós kormánytól s emellett volt olyan óvatos, hogy a koalíciós kormánytól annak közvetlen bukása előtt olyan szerződést kért és kapott, amelynek értelmében ő még akkor is kapja majd a szubvenziót, amikor Magyarország már nem is lesz. Ilyen jó termő talaját seholsem talált a gazdapárti képviselő, csak a koalíciós kormányban. Vetni se kell s mégis arathat az ember. Azonban a szerencsés üzletnek most bibéje akadt. Kovács Gyula ur ugyanis akkor vette fel a Kovács nevet, amikor testvére, Szunyog Mihály még képviselő volt s szintén szubvenziós függetlenségi lelkesedéssel rajongott a hazáért. Hogy azonban Szunyog képviselő ur ne jusson összeférhetetlen helyzetbe, a könyomatostulajdonjogát ráiratta a direkt ebből a célból Kovácsra s nem Szunyogra magyarosított Strasser Gyulára. De mit tesz a magyarok jó humoru istene? Szunyogot kibuktatta s besegítette Kovácsot a parlamentbe. A helyzet ezután valószínűleg úgy fog alakulni, hogy Kovács ur visszairatja Szunyogra a lap tulajdonjogát, hogy kikerülje az összeférhetlenség vádját. De mit is beszélünk! Hisz közbe kaptak egy sógort Gonda ur személyében, akire már rá is iratták a tulajdonjogot s aki még a koalíciós kormányval kötött szerződés idejében a lap tulajdonosaként szerepelt. Az ügy, amint azt még a gyöngébbek is könnyen észrevehetik, kissé bonyodalmas, elmondani pedig éppen oly lehetetlen, mint a francia bohózatok ama jeleneteit, amelyeket a helyzetkómikum tesz módfolótt mulatságossá. És ez a sok humor egy gazdapárti képviselőből telt ki. Most már igazán nincs messze a világ vége, ha gazdapárti képviselők, vagy könyomatost ujságírók is ilyen pompás bohózatot tudnak produkálni.

PÁRBÁJVÉTSÉGÉRT KÉTSZER VOLT BÜNTETVE a nagykikindai rendőrkapitány. A jellemnek ezt a csillogó bizsuját Vlachovits ur naccionáléjában fedezték fel, amelyet akkor adott le a nagykikindai kapitány, amikor halottrablásért vonták felelősségre. Vlachovits ur tehát igazi lovagias hős, aki becsület dolgában kérlelhetetlen s fegyver elé szólítja azt, aki intégerségében kételkedni merészkedik. Vlachovits ur kétségkívül még ezután is karddal védte volna meg becsületét,

ha közben nem jut abba a kellemetlen helyzetbe, hogy egy meghalt földbirtokos földön heverő értékpapirjai hullafosztogatásra csábítják. Ez igazán nagy pech és a becsület még a párbajhősök védőszentjének gondoskodni kellett volna róla, hogy legkitűnőbb hívei ne jussanak ilyen kellemetlen szituációba. Elvégre az ember akkor is csak ember, ha párbajhős és még egy ilyen hősnek sem elég a becsület, ha nincs meg a hozzávaló pénz, amelylyel a becsületnek súlyt és önmagának egy kis jólétet biztosítson. Szóval, a párbajhősöknek szövetséget kellene alakítani abból a célból, hogy a szövetségi tagok anyagi támogatásával lehetetlenné tegyék a lovagias becsület kompromittálását. Ez a felfogás nem is új, mert hiszen régen tudott dolog, hogy a becsület-kérdés — pénzkérdés. Ahol van pénz, ott van becsület s csak Vlachovits ur volt olyan ostoba és azt hitte, hogy valamely igazságnak a megfordítottja is igazság marad. Ha a pénz becsület, akkor a becsület pénz, mondotta Vlachovits ur és párbajozott, hogy pénzes embernek lássék. De ha másokat meg is csalt ezzel, az önámítás már nem ment ilyen simán és Vlachovits urnak zsarolni, sikkasztani és fosztogatni kellett, hogy a pénz melegségét ne csak a neki tulajdonított gazdagságban, de a maga valóságos zsebében is érezze. S ezért aztán meg kellett halni egy párbajhősnek. Kár érte, pedig elég sokan vannak még.

MAROS-TORDÁBAN.

— Szervusz, Benőké! Hát te hogy kerülsz ide Vásárhelyre?

— Eljöttem a megyei közgyűlésre. Kerestelek ott, de nem láttalak. Már a közgyűlésekre sem jársz el?

— Nincs, leltem, nekem időm ahhoz, hogy eljárjak. Ma délelőtt hat lovagias ügyem volt még a mult ülésről. Most is sietnem kell levágni Oroszdy Márton fülét.

— Az árvaszéki ülnökét? Mi bajod volt vele?

— Vele voltaképp semmi. Hanem Bárándyval a kaszinóban. Ott ugyanis pofozások történtek. Erre vissza akartam pofozni Bárándyt, de Oroszdy megakadályozott benne. Erre én vissza akartam rugni Oroszdyt, de a pincérek megakadályoztak benne.

— Hallom, Gráberrel is megverekedtél?

— Nem, csak egy fricskát kaptam tőle. De verekedni csak nem verekedek egy volt zsidó fiával! Hát te mit csinálsz?

— Verekedek. Hét afférem van az iménti közgyűlésből kifolyólag. Lett volna egy nyolczadik is Tibódy Lázárral. De azzal nem verekszem.

— Miért? Hiszen az egész jó fiu.

— Mégse verekszem vele. Régi családi gyűlölködés folyik köztünk. Na már pedig én csak a barátaimmal verekszem. De egyelőre most bemegyek a sörházba, megeszem két tojást pohárban... Nem jössz?

— Hogy jönnék? Addig, míg te két tojást felhörpintesz pohárban, én három párbajt vivok meg héjában. Szervusz!

— Ugyan ne siess már! Hisz ráérsz estig!

— Dehogyan is érek. Nehány nap óta reggel hatkor kell kelnem, hogy elintézhessem lovagias ügyeimet.

— Mit csinál az édes apád?

— Verekszik. Tegnap este, mialatt a házunkból átment az utcán, három rugás folyt le.

— Egy ember rugta meg?

— Nem; három. S most mind a hárommal megverekedik.

A Tihamér bácsi persze egész kétségbe van esve. Mint bolond jár az utcán és keres valakit, akivel kiköthessen.

— Miért?

— Mert neki csak két párbaja volt eddig. És szerinte az kevés egy rendes embernek.

— Mit csinál a kedves mamád?

— Tépéseket a többi honleánynyal.